

УТИЦАЈ ВЕШТАЧКЕ ИНТЕЛИГЕНЦИЈЕ НА ПРОФЕСИОНАЛНЕ СТАНДАРДЕ У МЕДИЈИМА

Јасмина Мијајловић¹

Душан Миљковић²

Синиша Батало³

Апстракт: У савременом медијском дигиталном свету, вештачка интелигенција је нашла широку примену у анализи података, аутоматизацији извештавања и креирању различитих медијских садржаја. Медији су суочени са потребом за већом ефикасношћу у процесу информисања, која се огледа у бржем креирању садржаја уз поштовање етичких стандарда новинарства. Намеће се потреба детаљније анализе употребе вештачке интелигенције у медијима и утицаја технолошких иновација на рад новинара и продукцију медијских садржаја, уз поштовање професионалних етичких норми у новинарству. Циљ овог рада јесте да анализира улогу вештачке интелигенције у трансформацији медијске етике, начина на који јавност приступа информацијама, као и да размотри могућности за одговорну интеграцију ових технологија у медијску праксу, а са циљем очувања традиционалних новинарских принципа, као што су тачност, објективност, транспарентност и одговорност. Ова тема је значајна са више аспеката, а примена вештачке интелигенције у медијима, требало би да обезбеди безбедно и транспарентно коришћење ове технологије и откривање дезинформација у циљу очувања кредибилитета и јавног интереса. Да би се успоставила равнотежа између технолошког напретка и очувања јавног интереса, неопходно је развити јасне законске и етичке оквире за употребу вештачке интелигенције, едуковати новинаре о новим технологијама и осигурати производњу и емитовање медијских садржаја уз поштовање професионалних стандарда.

Кључне речи: *медији, вештачка интелигенција, професионални стандарди.*

¹ Јасмина Мијајловић, Задружни савез Србије, Скерлићева 24, Београд, e-mail: jasmina037@gmail.com

² Душан Миљковић, Продукција Наиса, Ниш, e-mail: dusanmiljkovic@hotmail.com

³ Синиша Батало, Старт прес доо, Панчево, Дунавска 9/14, e-mail: sinisabatalo@gmail.com

THE IMPACT OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE ON PROFESSIONAL STANDARDS IN THE MEDIA

Abstract: In the modern digital media world, artificial intelligence has found wide application in data analysis, reporting automation, and the creation of various media content. The media are faced with the need for greater efficiency in the information process, which is reflected in faster content creation while respecting the ethical standards of journalism. The aim of this paper is to analyze the role of artificial intelligence in transforming media ethics, the way the public accesses information, as well as to consider opportunities for the responsible integration of these technologies into media practice, with the aim of preserving traditional journalistic principles, such as accuracy, objectivity, transparency and accountability. This topic is significant in many ways, and the application of artificial intelligence in the media should ensure the safe and transparent use of this technology and the detection of disinformation in order to preserve credibility and public interest. In order to establish a balance between technological progress and preserving the public interest, it is necessary to develop clear legal and ethical frameworks for the use of artificial intelligence, educate journalists about new technologies, and ensure the *production and broadcasting of media content while respecting professional standards*.

Keywords: *media, artificial intelligence, professional standards.*

1. УВОД

Вештачка интелигенција већ дуги низ година има значајну улогу у нашим животима, а постала је препознатљива тек појавом нових напредних језичких модела генеративне ВИ, као што је ChatGPT. Потенцијал нових технологија заснованих на ВИ у виду паметних асистената, разних платформи и персонализованих огласа за унапређење корисничког искуства, био је углавном напрепознатљив. Постоје бројне дефиниције о вештачкој интелигенцији, а једна од најстаријих је дефиниција Џона Макартија, “оца вештачке интелигенције” по којој је ВИ наука и инжењерство прављења интелигентних машина, посебно интелигентних рачунарских програма (John McCarthy, 1955). Вештачка интелигенција односи се на системе који показују интелигентно понашање анализирајући своје окружење и предузимају акције, са одређеним степеном аутономије, како би постигли специфичне циљеве. (Европска ко-

мисија, 2018). Вештачка интелигенција представља способност рачунарских система да извршавају задатке који обично захтевају људску интелигенцију, као што су учење, разумевање језика, препознавање слика и доношење одлука. У контексту медија, ВИ се користи за анализу великих количина података, аутоматизацију извештавања, креирање персонализованих вести и борбу против лажних информација. Све се чешће пише о донетима AI у различитим областима, али и предвиђањима о томе чему све може допринети – од употребе у медицини, економији, уметности, медијима, до „учешћа“ у раду тајних служби, ратовима па и интернет преварама. Извештај Међународног монетарног фонда из јануара 2024. указује да ће AI утицати на око 40 одсто послова и 60 одсто радних места, те песимисти у јавности неретко помињу и појам „краја људске историје“ (Цвејић, 2024). Закон о вештачкој интелигенцији (Европска унија, 2024), дефинише Систем вештачке интелигенције као „машински заснован систем који је дизајниран да функционише са различитим нивоима аутономије и који може, за експлицитне или имплицитне циљеве, генерисати резултате као што су предвиђања, препоруке или одлуке, које утичу на физичка или виртуелна окружења“. Лансирањем бесплатног чет бота AI под називом ChatGpt, 2022. године од стране Компаније OpenAI поставило се егзистенцијално питање новинарске професије. ChatGpt је нашао масовну примену у медијима, уз значајне предности приликом прикупљања и обраде података, креирању текста, као и промоцији новинарских садржаја на друштвеним мрежама. Међутим, упркос предностима, постоје и бројна ограничења, када је реч о потенцијалној опасности од злоупотреба вештачке интелигенције. Према дефиницији УНЕСКО, са аспекта етике вештачке интелигенције односи се на информационе системе, који имају капацитет да у интеракцији са околином прикупљају и обрађују податке, анализирају их и користе за доношење одлука или аутоматизовано деловање у циљу постицања одређених циљева. (UNESCO, 2021). У том смислу намеће се потреба за озбиљним и детаљним регулаторним оквиром, који ће уредити ову област и отворити питања из домена поштовања професионалних стандарда. Брзи развој вештачке интелигенције захтева правно и стратешко регулисање овог питања. У Републици Србији је донета Стратегија развоја вештачке интелигенције за период 2025-2030. године. У циљу истицања значаја поуздане и одговорне примене ВИ технологија у складу са највишим етичким и безбедносним стандардима, донете су и Етичке смернице за развој, примену и употребу поуздане и одговорне вештачке интелигенције.

2. ПРИМЕНА ВЕШТАЧКЕ ИНТЕЛИГЕНЦИЈЕ У МЕДИЈИМА

Савремени медији све више користе системе вештачке интелигенције у процесима прикупљања, анализе и дистрибуције информација. С обзиром на то да је развој нових језичких модела ВИ последњих година био брз, поменути ChatGPT, развијен од стране OpenAI, достигао је милион корисника у првих пет дана након лансирања у новембру 2022. године. Велики број корисника вештачке интелигенције указује на то да савремена технологија све више утиче на различите аспекте живота, а овај утицај је све видљивији у медијима. ВИ има капацитет да обрађује огромне количине података, идентификује обрасце и помаже у доношењу одлука кроз предиктивну анализу, што може трансформисати начин писања и објављивања информација. Све већа примена вештачке интелигенције има дубоке импликације на медије, посебно на улогу новинара и вештине које су им потребне да би се успешно сналазили у новом, технолошком окружењу. Међутим, постоје ризици који проузрокују угрожавање аутономије човека, нарушавање приватности података и продубљивање неједнакости. Вештачка интелигенција је кључни покретач промена у медијима и њена примена може значајно унапредити квалитет и ефикасност рада, али истовремено се одразити на професионалне стандарде. Зато је за правилну употребу ВИ у медијима потребно разумевање њених могућности и предности, али и опасности и недостатака. Примена вештачке интелигенције у медијима довела је до трансформације начина креирања вести и њихове дистрибуције. ВИ је постала део уређивачког процеса, што доводи у питање кредибилитет, транспарентност и професионалне стандарде. Постоје бројни примери примене ВИ у медијима, а један од најраспрострањенијих је аутоматско писање кратких вести. The Washington Post је развио алатку Heliograf, која од 2016. године аутоматски пише вести о спортским догађајима и изборним резултатима. У једној изборној ноћи, Heliograf је објавио више од 850 чланака. Предност се огледа у брзини, обиму и конзистентности у извештавању, а неки од ризика су недостатак креативности и критичког размишљања. Такође, алатке за проверу чињеница (fact-checking) ВИ се користе за аутоматизовану проверу података и откривање лажних вести. ClaimBuster је ВИ систем који у реалном времену идентификује податке које треба проверити током говора политичара. Full Fact (Велика Британија) користи машинско учење за праћење медијског извештавања и откривање нетачности, а предност је ефикасније праћење великог броја информација. Алгоритми и ВИ модели одлучују које вести ће бити приказане корисницима на

дигиталним платформама на пример, на Google News, Facebook или YouTube. Facebook News Feed користи алгоритме који прилагођавају вести интересовањима корисника, што може довести до тзв. информационог мехура (*filter bubble*). YouTube алгоритми могу препоручити радикалнији садржај, подстичући дезинформације. Савремена ВИ може да креира потпуно вештачке аудио-визуелне садржаје који изгледају као стварни. Алати попут Descript и ElevenLabs омогућавају синтетизацију гласа и видеа, што представља огроман ризик од манипулације јавношћу и губитка поверења у медије. ВИ алати попут DeepL, Google Translate или Grammarly помажу медијским кућама у превођењу и језичкој коректури садржаја. Вишенационалне редакције (нпр. Euronews, BBC World Service) користе аутоматизоване преводе, тако да убрзање продукције на више језика представља недвосмислену предност, али и ризик од губитка правог значења, па самим тим и културних неспоразума. Побољшање приступачности информација ВИ алати могу учинити медијски садржај доступним већем броју људи, као што је аутоматско креирање титлова за глуве и наглуве, синтетичко читање вести за слепе, превођење садржаја на више језика у реалном времену. BBC користи ВИ за генерисање гласовних верзија чланака и титловање емисија у реалном времену. Иако се ВИ може користити за ширење лажних вести, она такође може бити и моћан савезник у борби против дезинформација. Када је реч о креирању садржаја у медијима у Србији и коришћењу ВИ, истраживање које је спроведено (Цвејић, 2020) на 23 утицајна медија, показало је током децембра 2023. и јануара 2024. да је 39,1 одсто њих користило AI у креирању медијских садржаја, док је 30,4 одсто испитаника експериментисало с овим алатима нове технологије. Према истом истраживању готово 13 одсто уредника одговорило је да није користило AI, а мање од 10 одсто њих не планира да користи. Око 40 одсто учесника у наведеном анкетном испитивању није користило нове алате приликом производње медијског садржаја, а сваки пети уредник је користио AI неколико пута седмично, ретко 17,4 одсто, док је сваког дана користило 8,7 одсто редакција (Цвејић, 2020). Најчешће су AI користили за тражење информација и превод текстова, као и за писање делова текстова, наслова и илустрације и фотографије. Око 13 одсто редакција је приликом коришћења софтвера јасно назначила AI као извор информација, резултат је истог истраживања. У Србији је употреба вештачке интелигенције у медијима у порасту, али и даље се суочава са бројним изазовима и дилемама. Према истраживању које је спровео УНС, више од 50% медијских радника у Србији никада није користило ВИ у свом професионалном раду. Међутим, млађи медијски радници (до 35 година) чешће користе ВИ, док старији имају мању учесталост употребе. У анкети коју је спровео тим Mediji.Inovacije, 42% испитаника верује да ће ВИ позитив-

но утицати на индустрију, док 21% предвиђа негативне ефекте. Ова анкета обухватила је више од 100 медијских професионалаца у Србији. С друге стране истраживање које је спровео УНС указује на изражене етичке дилеме у употреби ВИ у медијима (УНС, 2025). У анкети Mediji.Inovacije, 31% испитаника изражава забринутост да ће ВИ негативно утицати на демократске процесе, док 37% сматра да ће тачно извештавање бити угрожено (Mediji.Inovacije, 2024). Имајући у виду спроведене анкете, упркос томе што вештачка интелигенција представља моћан алат у савременом новинарству, њена употреба отвара низ озбиљних етичких, професионалних и друштвених дилема. Ризици које носи употреба ВИ односе се на новинаре и редакције, али и на публику и целокупно друштво. Поставља се питање ауторства и одговорности, када текст или вест креира ВИ систем, посебно ако су емитоване нетачне информације. У том случају, уместо одговорности новинара или уредника, није јасно ко је “доносио одлуке” уредник, или алгоритам. Имајући у виду да алгоритми нису неутрални и да уче из постојећих података који често садрже пристрасности на основу пола, расе, религије, политичког става, приликом аутоматске селекције вести, одређене групе могу бити системски занемарене или приказане у негативном контексту. ВИ алати попут deepfake технологије или аутоматизованих ботова могу лако ширити лажне вести, манипулисати јавношћу или симулирати стварне личности. Већина алгоритама који се користе у медијским платформама функционише на начин потпуно непознат јавности, тако да корисници не знају зашто им се неки садржај појављује у препоруци на YouTube, или друштвеним мрежама. То је етички проблем који се огледа у недовољној транспарентности, која онемогућава јавну контролу. Аутоматизација доводи до рационализације процеса рада и смањења броја новинара, па ће последице бити економске, етичке последице и културне. Редакције у САД и Европи смањују број репортера на терену, ослањајући се на агенцијске вести. Незаинтересованост за истраживачко новинарство је негативна последица, која ће се свакако одражити на деградацију новинарске професије. У сарадњи са Радио-телевизијом Србије, покренут је двогодишњи пројекат Еразмус плус који има за циљ подстицање креативности, унапређење дигиталне писмености и одговорно и етичко разматрање употребе ВИ у медијима. Образовне иницијативе, играју кључну улогу у припреми младих за одговорну употребу ВИ у медијској индустрији. Учесници пројекта су партнери из Немачке, Турске и Малте. Истраживање у часопису “Социолошки преглед” истиче да примена ВИ у савременим радио-телевизијским системима може имати позитивне ефекте на ефикасније пословање, као и на квалитет производа, интеграцију и ефикасност рада запослених у циљу побољшања квалитета извештавања и стварања новог корисничког ис-

куства у конзумирању садржаја (Ћитић, 2024). Иако овакве технологије могу побољшати ефикасност и доступност информација, оне истовремено отварају бројне етичке дилеме. Од ширења дезинформација путем алгоритама, преко креирања deepfake садржаја, до утицаја на јавну свест. Потребно је наставити са развојем и имплементацијом ВИ у медијима, уз истовремено разматрање етичких и друштвених импликација.

3. ПРОФЕСИОНАЛНИ И ЕТИЧКИ СТАНДАРДИ У ДОБА ВИ

Професионални стандарди у медијима су увек били тема бројних истраживања и разматрања ове проблематике са више аспеката, па су тако настале дефиниције од којих ћемо споменути само неке у овом раду. Кристофер Вилкинсон (Christopher Wilkinson) дефинише професионалне стандарде у медијима као комплекс норми и правила који регулишу професионално понашање новинара и медијских радника, обезбеђујући објективност, тачност, интегритет и одговорност у извештавању (Wilkinson, 2010). Патерсон и Вилкинсон (Paterson & Wilkinson) наводе да су професионални стандарди скуп етичких и практичних смерница које воде медијске професионалце у доношењу одлука које штите јавни интерес и поверење публике. (Paterson & Wilkinson, 2010) Кевин Волш (Kevin Walsh) описује професионалне стандарде као принципе и правила која дефинишу шта се сматра прихватљивим и одговорним медијским понашањем, укључујући поштивање чињеница, фер извештавање и независност од утицаја. (Walsh, 2012). Примена вештачке интелигенције у медијима захтева преиспитивање постојећих професионалних стандарда и прилагођавање новим изазовима. Иако основне вредности новинарства - истина, одговорност, транспарентност и независност остају непромењене, начини њихове примене у дигиталном и аутоматизованом окружењу морају бити јасно дефинисани. ВИ може брзо генерисати садржај, али није у стању да процени контекст или истинитост података без људске контроле, па постоји ризик од ширења нетачних информација ако се алгоритми не надгледају. Велике технолошке компаније (Google, Meta, OpenAI) контролишу многе алате и алгоритме који обликују јавно информисање. Поставља се питање колико су медији и новинари заиста слободни у одлукама о садржају који објављују, па с тим у вези медијска заједница и регулатори морају развити смернице које ће регулисати употребу ВИ у новинарству. Те смернице би требало да обухвате: обавезу обележавања ВИ садржаја, контролу ква-

литета тако да уредници и новинари морају бити укључени у проверу садржаја пре објављивања, заштиту приватности и података, поштовање људске етике. Алгоритамска одлука никада не сме заменити етички суд професионалца. У време када је све теже разликовати стварно од лажног, медији имају дужност да едукују публику како би могла да препозна вештачки садржај и начин функционисања алгоритама на друштвеним мрежама. На пример BBC има одељење за медијску писменост које едукује грађане о опасностима дезинформација и алгоритамске манипулације. Медијске организације и новинарска удружења уводе нове етичке стандарде за ВИ. European Broadcasting Union (EBU) предлаже смернице за употребу ВИ у јавним сервисима: транспарентност, контрола, заштита вредности јавног интереса, док УНЕСКО ради на глобалном оквиру када је реч о етичким питањима. Бил Ковач (Bill Kovach) и Том Росенстиел (Tom Rosenstiel), у књизи *The Elements of Journalism*, дефинисали су етичке стандарде као скуп принципа који новинари прате како би обезбедили тачност, независност, фер приступ и одговорност према јавности. (Kovach, Rosenstiel, 2001). Патерсон и Вилкинсон (Paterson, Wilkinson) наводе да су етички стандарди у новинарству установљени принципи и правила која воде новинаре у доношењу морално одговорних одлука и очувању интегритета медијске професије. (Paterson, Wilkinson, 2010) Јан Розен (Jan Rosen) истиче да етички стандарди у медијима представљају оквир који осигурава поштовање права, избегавање пристрасности и заштиту јавног интереса у процесу извештавања. (Rosen, 2012). Европска унија је 2024. године усвојила Акт о вештачкој интелигенцији (EU Artificial Intelligence Act), који представља први свеобухватни правни оквир за регулацију ВИ система у свету. Циљ закона је да обезбеди безбедну, транспарентну и етички прихватљиву употребу вештачке интелигенције на територији ЕУ, уз поштовање основних права и вредности Уније. AI Act уводи класификацију ВИ система према ризику, што је основни принцип овог законског оквира, па тако недозвољени ризик, односно системи који се сматрају опасним по људска права и безбедност, биће потпуно забрањени. У контексту медија, AI Act има посебан значај јер се односи на: аутоматизовано генерисање садржаја, укључујући deepfake и synthetic media, препоруке садржаја на друштвеним мрежама, које могу утицати на јавно мњење, заштиту од манипулације, нарочито у политичком и изборном контексту, као и обавезу обележавања када је садржај креиран ВИ (нпр. "Овај видео је генерисан ВИ алатима"). Такође, Закон предвиђа креирање Европског одбора за вештачку интелигенцију, који ће пратити спровођење регулативе, сарађивати са државама чланицама и надгледати технолошки развој. Уз овај акт, ЕУ показује јасан став да се развој ВИ мора одвијати у складу са људским правима, транспарентношћу и јавним интересом, посебно у

осетљивим сферама попут медија и информисања. Влада Републике Србије је у јануару 2020. године усвојила Стратегију развоја вештачке интелигенције у Републици Србији за период 2020–2025. Србија се тиме позиционирала као једна од првих држава у региону која је формално дефинисала смернице за развој и примену ВИ, уз осврт на етичка, друштвена и правна питања. Кључни циљеви стратегије су: развој науке, истраживања и иновација у области ВИ; подстицање примене ВИ у привреди и јавном сектору; изградња образовних програма и дигиталних вештина; обезбеђивање етичког и безбедног коришћења ВИ система; успостављање националне и међународне сарадње. Документ препознаје потребу да се ВИ развија на начин који је у складу са: људским правима, принципима транспарентности, непристрасности и одговорности. У стратегији се наводи потреба за: развојем етичких стандарда и смерница за употребу ВИ; заштитом приватности и личних података грађана; успостављањем етичког одбора или тела које би пратило имплементацију стратегије. Такође се препознаје потенцијал ВИ у области медија и културе, али уз упозорење на ризике као што су ширење дезинформација, алгоритамска пристрасност и утицај на јавно мњење. Упоредном анализом важнијих правних система у области вештачке интелигенције (САД, ЕУ, НР Кине, УН) можемо извести закључак да она представља предмет стратешких докумената. У поменутиим државама и међународним организацијама приступа се усвајању стратешких докумената који говоре о социјалној, правној, политичкој и економској „позадини“ вештачке интелигенције. Системи вештачке интелигенције могу се у позитивним прописима пронаћи парцијално уређени, преваходно у вези са регулисањем појединих института у оквиру посебних законских текстова о ауторским и сродним правима, заштити података о личности, у управним прописима итд. (Андоновић. 2020). Даљи правци развоја, према мишљењу аутора, треба да се заснивају на уређењу система вештачке интелигенције у посебним прописима и областима права, а не искључиво на јединственом пропису који би уређивао примену вештачке интелигенције на једнак начин у свим областима.

ЗАКЉУЧАК

Вештачка интелигенција, уз поштовање професионалних стандарда и под контролом људи може постати вредан савезник новинара у борби за истинито, правовремено и доступно информисање. Захваљујући савременим технологијама, медији су добили ефикасност и брзину у раду, али и помоћ у борби против дезинформација. Професионални стандарди као што су тачност, непристрасност, транспарентност и одговорност не смеју бити занемарени у име ефикасности или профита. Да би се остварила равнотежа између технолошког напретка и очувања јавног интереса, неопходно је развити јасне етичке и законске оквири за употребу ВИ, образовати и новинаре и публику о технологијама које обликују медијски садржај, осигурати људску контролу над свим садржајима које објављују медији. У времену када се граница између стварног и симулираног све више брише, улога одговорног новинарства постаје важнија него икада. Етички изазови вештачке интелигенције захтевају усаглашене и свеобухватне стратегије на националном и међународном нивоу. Новинари морају остати носиоци одговорности, а не посматрачи рада алгоритама. Вештачка интелигенција може бити моћан савезник али само ако је у служби истине, јавног интереса и људских вредности. Србија, Европска унија и УНЕСКО развиле су различите, али комплементарне приступе у регулисању и управљању ВИ системима, посебно када је реч о медијима и јавном информисању. Иако се Србија, ЕУ и УНЕСКО разликују у нивоу обавезности и детаљности својих докумената, сви приступи деле заједничке вредности, а то су поштовање људских права, транспарентност, непристрасност и одговорност.

РЕФЕРЕНЦЕ

1. Андоновић, С. Н. (2020). Стратегско-правни оквир вештачке интелигенције у упоредном праву. Страни правни живот, 64(3), 111–123. <https://doi.org/10.5937/spz64-28166>
2. European Commission (2018). Artificial Intelligence for Europe [COM(2018) 237 final].
3. European Commission (2022). Executive Summary of the Impact Assessment Report: Proposal for a Directive on adapting non contractual civil liability rules to artificial intelligence (AI Liability Directive). Brussels: European Commission.

4. European Commission (2024). Regulation (EU) 2024/... of the European Parliament and of the Council laying down harmonised rules on artificial intelligence (Artificial Intelligence Act).
5. Kovach, B., Rosenstiel, T. (2001). *The Elements of Journalism: What Newspeople Should Know and the Public Should Expect*. Crown Publishers.
6. McCarthy, J., Minsky, M. L., Rochester, N., Shannon, C. E. (1955). *A Proposal for the Dartmouth Summer Research Project on Artificial Intelligence*. Dartmouth College.
7. Mediji.Inovacije. (2024). Употреба ВИ у медијима Србије – анкета медијских радника. Доступно на: <https://medijiinovacije.rs/aktivnosti/ai-anketa-2024/> Приступљено: 1. октобар 2025.
8. Министарство за економски развој (2022). *Одрживи туристички развој у Републици Србији*. Београд: Привредна издања.
9. Paterson, C., Wilkinson, C. (2010). *Journalism Ethics*. Routledge.
10. Rosen, J. (2012). *The Ethics of Journalism: Individual, Institutional and Cultural Influences*. Routledge.
11. Statista (2025). Estimated added value of AI in the media industry. Доступно на: <https://www.statista.com/chart/16784/ai-media-value> Приступљено: 1. октобар 2025.
12. UNESCO (2021). *Recommendation on the Ethics of Artificial Intelligence*.
13. Walsh, K. (2012). *Professional Standards in Journalism*. Oxford University Press.
14. WifiTalents (2025). AI in the media industry – statistics. Доступно на: <https://wifitalents.com/ai-in-the-media-industry-statistics>
15. Wilkinson, C. (2010). *Media Ethics: A Guide for Journalists*. Routledge.
16. Влада Републике Србије (2020). Стратегија развоја вештачке интелигенције у Републици Србији за период 2020–2025. Доступно на: <https://www.srbija.gov.rs/dokument/45678>
17. Удружење новинара Србије (2024а). Изазови коришћења вештачке интелигенције у медијима. Доступно на: <https://www.uns.org.rs/sr/desk/vesti-iz-medija/159148/istrazivanje-kaleidoskopa-koji-su-izazovi-koji-se-odnose-na-koriscenje-vestacke-inteligencije-u-medijima.html> Приступљено: 1. октобар 2025.
18. Удружење новинара Србије (2025б). Regional research: Two-thirds of young journalists use AI; most are aware of deepfake threats and job loss risks. Доступно на: <https://www.uns.org.rs/en/UNS-info/172420/regional-research-by-two-thirds-of-young-journalists-use-ai-most-are-aware-of-deepfake-threats-and-job-loss-risks.html> Приступљено: 1. октобар 2025.

19. Ћитић, Т. (2024). Вештачка интелигенција у медијским системима – радио и телевизија. Социолошки преглед, 58(2), 145–160. Доступно на: <https://aseestant.ceon.rs/index.php/socpreg/article/view/29621>
20. Цвејић, Б. (2024). Употреба вештачке интелигенције у креирању медијског садржаја у Србији. Политички живот: часопис за анализу политике, 27(5), 79–93. https://doi.org/10.18485/fpn_pz.2024.27.5

Цитирање – АПА стил:

Мијајловић, Ј. Миљковић, Д. Батало, С. (2025). Утицај вештачке интелигенције на професионалне стандарде у медијима. У: Б. Санчанин и А. Пењишевић (ур.), *Зборник радова VII међународне научне конференције Вештачка интелигенција у креирању медијских садржаја* (стр. 804-419). Сремски Карловци: Центар за културу, едукацију и медије; Источно Сарајево–Соколац: Висока школа за услужни бизнис.

Рад је примљен: 4. октобар 2025.

Received: October 4, 2025.

Прихваћен за објављивање: 10. октобар 2025.

Accepted: October 10, 2025